

Δυνάμει του άρθρου 193 της ποινικ. δικονομίας, προσκαλούμεν τον εισηγμένον κατηγορούμενον Αθ. Αναστασίου να εμφανισθῆν ἐνώπιον ἡμῶν ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ ν' ἀπολογηθῆν εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν. καὶ

Ἀνατιθέμεθα τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς Κ. εἰσαγγελέαν. Ἐξεδόθη ἐν Πάτραις, ἐν τῷ ἀνακριτηρίῳ τὴν 5 Δεκεμβρ. 1840.

Ο ἀνακριτὴς Ν. ΠΕΤΑΛΑΣ.
(Τ. Σ.) Ο δικ. ὑπογραμματεὺς Α. Δ. Ἀλεξάνδρου.

ΚΑΤΑΣΧΕΤΗΡΙΑ.

(Ἐλ. 12 Δεκεμβρ.) (1) (Ἀριθ. ἐγγραφ. 1219.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 640.) α.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις πλημμελειοδίκαις Β' ἀνακριτῆς.

Ἐπειδὴ ὁ Ἰάκωβος Σιγάλας ἐκ Τήνου, προῆν γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως Κυναιθῆς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀπιστία περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, πλαστογραφία κ. λ. π. ἢτοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀρθρῶν 255 καὶ 482 § 2 τοῦ ποιν. νόμου, εἶναι ἀπὸν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

Ἰδόντες τὸ ὑπ' ἀριθ. 845 ἐντάλιμα συλλήψεως ἐκδοθὲν παρ' ἡμῶν τὴν 17 Σεπτεμβρ. ε. ε. κατὰ τοῦ περι οὗ ὁ λόγος κατηγορουμένου. δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 221 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐντελλόμεθα τὴν κατάσχεσιν τοῦ ἠθέντος κατηγορουμένου Ἰακώβου Σιγάλα παρακαλοῦντες ἀπάσας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς τοῦ Βασιλείου ἀρχάς, ἅμα κατασχεθέντα νὰ τὸν παραπέμψωσι ἀσφαλῶς πρὸς ἡμᾶς διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀνατιθέμεθα τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος εἰς τὸν Κ. εἰσαγγελέα.

Ἐξεδόθη ἐν Πάτραις, ἐν τῷ ἀνακριτηρίῳ τὴν 5 Δεκεμβρ. 1840.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Β' ἀνακριτοῦ, ὁ Α'. Ν. ΠΕΤΑΛΑΣ.
(Τ. Σ.) Ο δικ. ὑπογραμμ. Α. Δ. Ἀλεξάνδρου.

(Ἐλ. 12 Δεκεμβρίου) (2) (Ἀριθ. ἐγγρ. 2035.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 640.) β.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις πλημμελειοδίκαις Α' ἀνακριτῆς.

Ἐπειδὴ ὁ Ἀναστάσιος Μαργαρίτης ἢ Τάσσης Μάργαρης διαμένων εἰς Ἀθήνας κατηγορεῖται ἐπὶ κидηλείᾳ, ἢτοι ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἀρθ. 244 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος οὗτος εἶναι φηγᾶς δραπέτειας ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις φυλακῶν κατὰ τὴν ἐπίσημον διακοίρωσιν τοῦ Κ. εἰσαγγελέως. δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 221 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐντελλόμεθα τὴν κατάσχεσιν τοῦ ἠθέντος κατηγορουμένου, παρακαλοῦντες ἀπάσας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχάς, ἅμα κατασχεθέντα νὰ τὸν παραπέμψωσι πρὸς ἡμᾶς ἀσφαλῶς διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς Κ. εἰσαγγελέα.

Χα ρ α κ τ η ρ ι σ τ ι κ ᾶ.

Πατρὶς Ζάκυνθος, κατοικία Κωνσταντινούπολις, ἐπάγγελμα φραγκοράπτης, τριῆχος κασταναῖς, ἀνάστημα μέτριον, ὀρθάλμοι καστανοί.

Ἐξεδόθη ἐν Πάτραις, ἐν τῷ ἀνακριτηρίῳ τὴν 5 Δεκεμβρ. 1840.

Ο ἀνακριτὴς Ν. ΠΕΤΑΛΑΣ.
(Τ. Σ.) Ο δικ. ὑπογραμματεὺς Α. Δ. Ἀλεξάνδρου.

(Ἐλ. 4 Δεκεμβρ.) (Ἀριθ. ἐγγραφ. 1308.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 621.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδίκαις ἀνακριτῆς

ἐ ν τ ῆ λ λ ε τ α ι.

Ὁ κατηγορούμενος Γεώργιος Κωνσταντίνου Μαμουῆνης, θαλασινός, δραπέ τεύσας ἐκ τῆς ἐνταῦθα φυλακῆς τῶν ὑποδίκων, νὰ κατασχεθῆ.

Παρακαλοῦνται ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ κράτους νὰ κατάσχωσιν αὐτόν, καὶ κατασχεθέντα νὰ τὸν παροδώσωσιν εἰς ἡμᾶς.

Χα ρ α κ τ η ρ ι σ τ ι κ ᾶ.

Ἐτῶν 50, πατρὶς Ψαροῦ, ἐνδιαιμία βρακιά, γλώσσα ἑλληνική, ἀνάστημα μικρότατον, σῶμα ἰσχυρόν, πρόσωπον μακρὸν καὶ ἰσχυρόν, χροῖμα μελαγχρινόν, τριῆχος ἀναμικταί, στόμα, μύτη μέτρια, μύσταξ μαῖσρος καὶ μικρῆς.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1840.

Ο ἀνακριτὴς Ν. Γ. ΠΓΓΛΕΣΙΣ.
(Τ. Σ.) Ο δικ. γραφ. Ἐμμ. Χαρίλαος.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

(Ἐλ. 4 Δεκεμβρίου) (Ἀριθ. ἐγγραφῶν 296) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 623)

Τὸ ἐν Τριπόλει δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Π. Γ. Σταματελοπούλου προεδρεύοντος, κωλυμένου τοῦ προέδρου Χ. Μιλιάνη, Κυρ. Μαρούδη, Χ. Νικολαΐδου ἀ. ἀνα κριτοῦ, καὶ Γ. Βαλτᾶ, καὶ τοῦ παρέδρου Ἀθ. Θεοδοσοπούλου, ἀναπληρῶντος τὸν ἀπόντα δικαστῆν Ι. Κ. Φεγγαράν, κωλυμένου τῶν ἀρχαιτέρων παρέδρων.

Συνεδρίασαν δημοσίως σήμερον, παρόντων τούτε ἀντεισαγγελέως Α. Βαλλῆ, κωλυμένου τοῦ εἰσαγγελέως Κ. Βασιλειάδου, καὶ τοῦ ὑπογραμμάτω: Ἀθ. Σιγα νιώτου, κωλυμένου ἐπίσης τοῦ γραμματέως Ν. Ι. Ρωδινοῦ, διὰ τὴν δικάσῃ τὴν ἐπὶ κλοπῇ κατηγορουμένην Ἑλένην Πατρινοῦ, ἢ Λαϊνοπούλαν, κατὰ παραβάσιν τῶν ἀρθρ. 371 καὶ 373 τοῦ ποιν. νόμου, μὴ ἐμφανισθεῖσα, οὔτε αὐτοπροσώπως οὔτε δι' ἐπιτρόπου τῆς.

Ἡ Δημήτριω Παρασκευοπούλα κάτοικος Τριπόλεως τὴν 19 Ἰουνίου ε. ε. κατεμήνησε εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὴν Ἑλένην Πατρινοῦ ἢ καὶ κλοπῆς, ὅτι, δηλαδ. ἐκλεψεν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς θυγατρὸς, τῆς καταμηνησοῦ, κωλυμένης Σμαραγδῆς, συζύγου Χαντζῆ Στραβολέμη, ἀπούσης αὐτῆς, δύο ἀσημένια κουτάλια, ἐν ζευγαρί κάλτζαις, ἐν κωνσταντινάτον, ἐν δακτυλῷ, μίαν βεργέταν καὶ μίαν βούλαν, καὶ ἤρτησάτο τὴν τιμωροῖν τῆς.

Ἀνακρίσεως γενομένης ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ περαιωθεῖσης τὸ δικαστικὸν οὗτο συμβούλιον, πρὸς ὃ ἡ ἀπαρτηθεῖσα δικαιογραφία ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως εἰσῆχθη, ἀποφηνόμενον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 315 π. ε. βουλεύματός του ὅτι, ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν κατὰ τῆς εἰρημένης Ἑλένης Πατρινοῦ κατὰ τὰ ἀρθρῶν 371 καὶ 373 τοῦ ποιν. νόμου, παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν διὰ νὰ δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπισημειώθη δὲν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν καὶ μὴ ἐμφανισθεῖσης τῆς κατηγορουμένης καὶ τοῖ προση κῆτος κλητευθείσης, τὸ δικαστήριον συνεχώρησε, τῇ προτάσει τοῦ εἰσαγγελέως τὴν κατ' ἐρήμην τῆς δίκης συζήτησιν, ὅθεν, ἀκούσαν τὸν ἀντεισαγγελέα ἀπαγγελλαντα συνοπτικῶς τῆς κατηγορίας τὴν ἐννοίαν.

Ἐξετάσαν ἐνόρκως τοὺς μάρτυρας τῆς κατηγορίας. ἀκούσαν ἐπομένως τὸν αὐτὸν ἀντεισαγγελέα ἀνατιθέσαντα τὴν κατηγορίαν, καὶ ἐξαιτησάμενον τὸ νὰ κηρυχθῆ ἡ κατηγορουμένη ἐνοχος εἰς βαθμὸν πλημμελήματος κατὰ παραβάσιν τῶν ἀρθρῶν 371 καὶ 373 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ νὰ καταδικασθῆ εἰς δύο μηνῶν

φυλάκισιν καὶ εἰς τὰ ἐξοδα τῆς δίκης, νὰ διαταγῆ δὲ καὶ ἡ ἀπόδοσις τῶν πειστηρίων εἰς τὴν Διοκτῆμονα Σμαραγδῆν Χ. Στραβολέμη.

Ἐπειδὴ τὸν τὴν δικαιογραφίαν, καὶ σκεθῆν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρ. 403 τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰν ὁ κατηγορούμενος κλητευθείς δὲν ἐμφανισθῆ, οὔτε αὐτοπροσώπως οὔτε κατὰ τὴν περιπτώσιν τοῦ ἀρθρῶν 25 δι' ἐπιτρόπου του, δικάζεται καὶ καταδικάζεται οὗτος ἐρήμην, ἐὰν ἡ κλήσις ἐγένεν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἐρήμης δὲ οὖσης τῆς δίκης, ἀποφασίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἡ πράξις καὶ ἡ ἐφαρμοστέα ποινὴ. Κατὰ δὲ τὸ ἀρθρῶν 460 τῆς αὐτῆς ποιν. δικονομίας, ἐὰν τις κατηγορηθεῖς ἐπὶ πλημμελήματι δὲν εἶναι παρὼν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, καὶ ἐκδοθέντος κατ' αὐτοῦ κλητηρίου ἐπικριμάτων δὲν ἐμφανισθῆ, δικάζεται ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρ. 462 τῆς αὐτῆς δικονομίας, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου μὴ ἐμφανισθείσης τῆς κατηγορουμένης καὶ τοῖ κλητευθείσης, διὰ κλητηρίου ἐπικριμάτων, καταχωρηθέντος εἰς τὸν ἀριθ. 8 τοῦ παραρτήματος ὁ Ἑλλη. Ταχυδρόμος, δύναται τὸ δικαστήριον νὰ δικάσῃ αὐτὴν ἐρήμην κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ἐνόρκως ἐξετασθειῶν τῆς κατηγορίας μαρτύρων, Δημήτριω Παρασκευοπούλας, συζύγου τοῦ Ἰωάννου ἐνοσητάροχου, καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Σμαραγδῆς συζύγου Χ. Στραβολέμη, καὶ ἐκ τῶν προσαχθέντων ὡς πειστηρίων, ἢτοι δύο ἀργυρῶν κουταλιῶν, καὶ μιᾶς μπόλιας, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ κατηγορουμένη Ἑλένη Πατρινοῦ, ἢ Λαϊνοπούλα τὴν 11 Ἰουνίου 1839 θέλουσα νὰ λάθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ξένα κινήτα κτήματα αὐτογενωμόσας, καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐχόντος δικαίωμα, καὶ νὰ τὰ ἐξῆ παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν τῆς, ἐκλεψεν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς εἰρημένης Σμαραγδῆς Χ. Στραβολέμη δύο κουτάλια ἀργυρὰ τοῦ γλυκοῦ, ἐν κωνσταντινάτον, ἐν ζευγαρί κάλτζαις, ἐν δακτυλῷ, μίαν βεργέταν, καὶ μίαν βούλαν, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς τετρακοσίας δραχμάς.

Ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη, δι' ἣν κατηγορεῖται ἡ ὀρθεῖσα χαρακτηριζομένη πλημμελίμα προδίδεται καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τὰ ἀρθρῶν 371 καὶ 373 τοῦ ποιν. νόμου, ἔχοντα.

Ἄρθρον 371. « Ἐνοχος κλοπῆς εἶναι ὅστις ἐν γνώσει λαμβάνει εἰς κατοχὴν αὐτογενωμόσας, καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐχόντος δικαίωμα ξένα κινήτα κτήματα, μὴ ἐξαιρουμένων μεθ' αὐτῶν τῶν ἔργων τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς διὰ νὰ ἔξῃ παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του. ἡ κλοπὴ εἶναι τετελεσμένη ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ κλέπτης καταλάβῃ τὸ πρῶγμα ἐφαρμύσεως αὐτὸ ἀπὸ τὸν τόπον του, ἢ ἄλλως » τὸ λάθῃ ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν του. »

Ἄρθρον 373. « Ἡ κλοπὴ, ἢτις δὲν ἔξῃ κάμψιν τῶν εἰς τὰ ἀκόλουθα ἀρθρῶν 374 καὶ 375, ὀριζομένων ἐπιβαρυντικῶν ἰδιοτήτων, τιμωρεῖται μετ' φυλάκισιν, ἐὰν τῆς κλοπῆς τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαῖν τὴν ἀξίαν τῶν εἰκοσι δραχμῶν. »

Διὰ ταῦτα. Κηρύττει ἐνοχον τὴν Ἑλένην Λαϊνοπούλαν ἢ Πατρινοῦ, γεννηθεῖσαν εἰς Γαστοῦνην, καὶ κατοικοῦσαν εἰς Τριπόλιν, ἐτῶν 25, χριστιανὴν, τὸν ὅτι ἐκλεψεν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς Σμαραγδῆς Χ. Στραβολέμη, τὴν 11 Ἰουνίου 1839, δύο ἀσημένια κουτάλια, ἐν ζευγαρί κάλτζαις, ἐν κωνσταντινάτον, ἐν δακτυλῷ, μίαν βεργέταν, καὶ μίαν βούλαν, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει μὲν τὰς 20, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς 400 δραχμάς, καὶ καταδικάζει αὐτὴν εἰς ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν, εἰς τὰ ἐκκαθαρισθέντα καὶ ἐκκαθαρισθησόμενα ἐξοδα τῆς δίκης, καὶ εἰς τὰ τέλη τοῦ ὡς σφραγιστοῦ χάρτου.

Διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τῶν πειστηρίων, δύο ἀργυρῶν κουταλιῶν, καὶ μιᾶς μπόλιας, εἰς τὴν ἰδιοκτήμονα αὐτῶν Σμαραγδῆν Χ. Στραβολέμη.

Ἀνατίθει τῆς ἀποφάσεως ταύτης τὴν ἐκτέλεσιν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη, ἐν Τριπόλει, τὴν 28 Νοεμβρ. 1840.
Ὁ προεδρεύων δικαστῆς Π. Γ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ, Χ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Γ. ΒΑΛΤΑΣ, Α. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
(Τ. Σ.) Ο ὑπογραμματεὺς Ἀθ. Κ. Σιγανιώτης.

(Ἐλ. 10 Δεκεμβρ.) (Ἀριθ. ἐγγραφῶν 494.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 628.)

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Καλάμραις πλημμελειοδικῶν

Συγκείμενον παρὰ τῶν δικαστῶν Παναγ. Βάρδογλου προέδρου, Χρ. Λυγερνοῦ ἀνακριτοῦ, Ἀνασ. Κατσαίτου καὶ τῶν δικηγόρων Παν. Κασσημάτη καὶ Γεωργ. Παπαλεξοπούλου, κωλυομένων τοῦ δικαστοῦ Γεωρ. Ἰωάν. Στεφοπούλου, τῶν παρέδρων Νικολ. Ἀρσίου, Νικολ. Μουτζουπούλου, Δημ. Μπάστα καὶ Ἰωάννου Τζάνη, Κ. εἰρηνοδίκου Καλαμῶν Παράγου Α. Λογοθετοῦ, τοῦ δικηγόρου Παν. Χριστοδούλου, καὶ ἀπόντος τοῦ δικηγόρου Πέτρου Ῥούσση.

Παρόντων τοῦ εἰσαγγελέως Νικ. Σκούπη, καὶ τοῦ ὑπογραμμάτ. Νικ. Οἰκονομίδου, κωλυμένου τοῦ γραμμ. Μ. Ι. Λυσιππου.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 1. Νοεμβρ. τ. ε. διὰ τὴν δικάσῃ τοῦς Γιαννάκου Στεφανόπουλου, Ἐγκόλφω Γεωργακῆ, Ἀνδρέαν Μπαίρη, Ἀθαν. Μουζακωτόπουλου, καὶ Ἀθανάσιον Τσαρόπουλου, ἐμφανισθέντων μόνον τῶν δύο τελευταίων, κατηγορουμένων ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ Ἀσημάκης Ἀργυροπούλος κατοικῆς Ἀνδριτσαινῆς τῆς διοικήσεως Τριφυλίας ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ δημάρχου Ἀνδριτσαινῆς τὴν 2 Φεβρουαρίου 1839 ἐμήνησε προφορικῶς, ὅτι ὁ Γιαννάκος Στεφανόπουλος ἐμπορος μεθ' ἐνὸς ὑπρέτου τοῦ Ἀθανασίου ὀνομαζομένου, καὶ ἐνὸς ἀγωγίου ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μαγαλοπόλεως ἀφαρπάσαντες πρὸ ὀλίγου τὴν οὐσίαν του Ἐγκόλφω Γεωργακῆ καὶ διάφορα πράγματα του, καὶ χρηματὰ τῆς ἀξίας ὡς ἐγγύστα ὀκτώ χιλιάδων ἀρ. ἀνεχώρησαν, καὶ ἐζητήσατο νὰ καταδιωχθῶσιν κατὰ τὸν νόμον.

Διευθυνθείσης τῆς μηνύσεως ταύτης εἰς τὸν εἰσαγγελέα, καὶ ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως παρὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀνακριτοῦ, τὸ συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, εἰς ὃ καθυπεβλήθη ἡ ὑπόθεσις, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 346, τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1839 βουλεύματος, παρέπεμψεν εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὴν Ἐγκόλφω Γεωργακῆ κάτοικον Ἀνδριτσαινῆς, καὶ τοὺς Γιαννάκου Στεφανόπουλον γεννηθέντα εἰς Μαγνησίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ κατοικοῦντα εἰς Ναύπλιον, Ἀθαν. Μουζακωτόπουλον κάτοικον Τριπόλεως, Ἀθανάσιον Τσαρόπουλον κάτοικον τοῦ χωρίου Ρουσφάναγα τῆς Γορτυνίας, καὶ Ἀνδρέαν Μπαίρη κάτοικον εἰς Λογαρίκων τῆς Λακεδαιμονίας, διὰ νὰ δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι ἡμῶν Ἐγκόλφω Γεωργακῆ συζύγου τοῦ Ἀσημάκη Ἀργυροπούλου ἔχουσα ὑπὲρ τὰ 12 ἔτη, ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὲρ τὰ εἰκοσι καὶ ἐν, κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1839, ἀπῆχθη ἐκουσίως παρὰ τοῦ Γιαννάκου Στεφανόπουλου ἐπὶ σκοπῇ τῆς μετ' αὐτοῦ κωλυθείσεως, ὑπελπίσα ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ συζύγου τῆς διάφορα χρῆματα καὶ πράγματα, ἀνέκωτα εἰς αὐτόν, ἢ ἀξία τῶν ὁποίων ὑπερβαίνει τὰς 400, δραχμ. ὁ δὲ Γιαννάκος Στεφανόπουλος παρεκίνησεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐφαρμύσιν τῶν εἰρημένων χρημάτων καὶ πραγμάτων ὁ ἀπατηλῶν κωλυθῶν, καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ὑποστηρίξας ἀμέσως διὰ τῆς συνδρομῆς του τὴν πρᾶξιν ταύτην ἀπήγαγε τὴν εἰρημένην Ἐγκόλφω ἐπὶ σκοπῇ τῆς μετ' αὐτῆς κωλυθείσεως. ὁ δὲ Ἀθανάσιος Μουζακωτόπουλος ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ὑπεστήριξεν ὡσαύτως διὰ τῆς ἐμμεσοῦ συνδρομῆς του τὰς πράξεις ταύτας, καὶ ἔλαβε μετὰ τὴν τιμωρῶν, ὁ δὲ Ἀθαν. Τσαρόπουλος συνεννοηθεὶς προηγουμένως μετὰ τοῦ Γιαννάκου Στεφανόπουλου περὶ τῆς ἀπαγωγῆς μόνον τῆς Ἐγκόλφω, ἐχορήγησε πρὸς τοῦτο τὸ ζῶν του καὶ ἔλαβε λόγῳ ἀμοιβῆς μανδύλιόν τινα, καὶ ὁ Ἀνδρέας Μπαίρης ἐν γνώσει καὶ ἐξ ἰδιοτελείας ὑπέκρουσε τὴν τῶν ἐφαρμύσθων πραγμάτων καὶ ἐφύλαξεν αὐτὰ ἐν Καρυταίνῃ.

Κατὰ τοῦ βουλεύματος τούτου ἐγένετο ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν ἀλλ' ἀπερρίθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 107 π. ε. βουλεύματός του.

είκοσιπέντε, αρ. 25,825, θέλει πλειστηριασθή σύμφωνα με τὸ ἀρθ. 5 ἐδ. 2. καὶ 6 ἐδ. 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουν. (5 Ἰουλ.) 1838 Υ. Β. διατάγματος, μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τοῦ παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος, ἐπιμελεία τοῦ διοικητικοῦ ταμῖα Κυ. νουρίας Κ. Α. Ἀντίπα, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν τὴν πρώτην κυριακὴν, ἢ ἄλλην τινὰ ἡμέραν πανηγύρεως μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, ἐμ- προσθεν τοῦ μαγαζείου τοῦ Εὐθυμίου Νικολάου εἰς Ἄστρος, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνο- δικοῦ Ἀστροῦς ὡς συμβολαιογράφου. Ἀντίγραφα τῆς παρούσης θέλουν κοινο- ποιηθῆ καὶ τοιχοκολληθῆ ἐνθα ὁ νόμος διατάττει.

Ἐγένετο ἐν Ἀστροῖ, εἰς τὴν θείαν Φυτεῖαις, τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1840.

Ὁ κλητὴρ Δ. Ρουσιπῆς.

Ἐπεταὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 28 πράξεως τοῦ Κυρίου προέδρου τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 345, 242 δοθείσης παραγγελίας τοῦ διοικητικοῦ ταμῖα Κυνοῦρίας Α. Ἀντίπα παραγγέλλοντος εἰς τὸν ὑποφαινό- μενον Δ. Ρουσιπὴν κλητῆρα τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν νὰ ἐκτελέσῃ κατὰ- σχεσιν ἐπὶ μιᾷ ἀμπέλου κειμένης εἰς θέσιν Φυτεῖαις, ἐντὸς τοῦ δήμου Ὀθρεα- τῶν εἰς Ἄστρος τῆς ἐπαρχίας Κυνοῦρίας, τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον Νικ. Ἀνδρέου ὡς ἐγγυητοῦ καὶ πληρωτοῦ τοῦ ὀφειλέτου Ἰωάννου Ἀντωνιάδου, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν δραχμῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων ὀκτακοσίων εἰκοσιπέντε, καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν καὶ λοιπῶν.

Σήμερον τὴν 5 Νοεμβρίου τοῦ ἐτους 1840, ἡμέραν τρίτην, ὥραν δεκάτην π. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Δ. Ρουσιπῆς κλητῆρ τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν ἀπῆλθεν εἰς τὴν κωμόπολιν Ἀστροῦς, καὶ παραλαβὸν τὸν εἰδικὸν πάρεδρον Κωνσταντῖνον Διαμαντῆ, καὶ τοὺς δύο ἐνήλικας μάρτυρας Θεόδωρον Παππαδασίλην καὶ Παν. Μακρὸν κατοίκους Ἀστροῦς καὶ ἀσχέτους συγγενεῖς μετὰ τῶν μελῶν καὶ ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος, μετέδωκεν ἅπαντες εἰς τὴν θέσιν ὀνομαζομένην Φυτεῖαις τῆς κωμοπόλεως Ἀστροῦς, καὶ κατέσχον ἐν κομμάτι ἀμπέλιον τοῦ εἰρημένου Νικολ. Ἀνδρέου ἐκ στρεμμάτων ὡς ἐγγιστα δεκαεὶ καὶ ἑσῶθεν αὐτὸν ἑκατὸν εἰκοσι ελαιό- δένδρα, συνορειόμενον κατ' ἀνατολὰς μετὰ κτήμα Ἀναστ. Σιάκου, κατὰ δυσμὰς μετὰ Βασίλ. Πάσχου, κατὰ μεσημβρίαν μετὰ τὴν Ὀρφανὴν τοῦ Ἰωάννου Παππαπέτρου καὶ κατ' ἀρκτον μετὰ τὸν Γεώργ. Ποντίκη, ἐκτιμήθη παρὰ τῶν ἀνω ἐκτιμητῶν τὸ ἀμπέλιον μετὰ τῶν ελαιοδένδρων διὰ δραχ. ἐξ χιλιάδας ἀριθ. 6000 προσφέρει ὁ διοικητικὸς ταμῖας Κυνοῦρίας διὰ τὰ δεκά ἐξ στρέμματα τοῦ ἀμπέλου μετὰ τῶν ἑκατῶν εἰκοσι ελαιοδένδρων δραχμ. δύο χιλιάδας, ἀριθ. 2000, αἵτινες θέλουν χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορά εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριαμοῦ αὐτῶν, προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθρου 5. § 3 καὶ 6. τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Υ. Β. διατάγματος ἢ τριμνησθῆ μετὰ τὴν ἐξάπαξ γενομένην δημοσίευσιν διὰ τοῦ παραρτήμ. τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος, ἡμέραν κυριακὴν, ἢ ἄλλην τινὰ ἡμέραν πανηγύρεως, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἐμπροσθεν τοῦ μαγαζείου τοῦ Εὐθυμίου Νικολάου εἰς Ἄστρος τῆς Κυνοῦρίας, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδ. Ἀστροῦς ὡς συμβολαιογράφου.

Ἡ παρούσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς ὑπογράφεται παρὰ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου, τῶν δύο μαρ- τῶρων καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν κατάσχεσιν κλητῆρος, ἀπόντος τοῦ ὀφειλέτου Ν. Ἀνδρέου ἢ δημοσίευσιν τῆς παρούσης θέλει γίνε ἐπιμελεία τοῦ διοι- κητικοῦ ταμῖα Κυνοῦρίας. Ἀντίγραφα τῆς παρούσης θέλει κοινοποιηθῶν καὶ τοιχοκολληθῶν συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐγένετο ἐν Ἀστροῖ εἰς θέσιν Φυτεῖαις, τὴν 5 Νοεμβρίου 1840.

Ὁ εἰδικὸς πάρεδρος Κωνστ. Διαμαντῆς.

Οἱ μάρτυρες Θεόδ. Παππαδασίλειου, Παναγιώτης Μακρῶς.

Ὁ κλητὴρ Δ. Ρουσιπῆς.

(Ἐλ. 30 Νοεμβρ.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 617.)

Ὁ κλητὴρ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 77, 1487, ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1840 πράξεως τοῦ κυρίου προέδρου τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν, καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1347, ἀπὸ 5 Αὐγούστου ε. ε. παραγγελίας δοθείσης πρὸς ἐμὲ παρὰ τοῦ διοικητ. ταμῖα Λακεδαιμόνος παραγγέλλοντος τὸν ὑποφαινόμενον Ἰωάννην Χατζῆ Τζερτόπουλον κλητῆρα παρὰ τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν, νὰ ἐκτελέσῃ κατὰσχεσιν ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ξάνθου Μουντζουράκου, κατοικοῦ εἰς Σελεγοῦδι τοῦ δήμου Μελιτίνης, ὀφειλέτου εἰς τὸ δημόσιον ἐκ δραχμῶν ὀκτακοσίων εἰκοσι δύο καὶ λεπτ. τεσσαράκοντα τριῶν, ἀριθ. 822, 43/00, πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους τοῦ καὶ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως μέχρι τῆς τελείας ἐξοφλήσεως, καὶ δυνάμει τοῦ ἀρθρου 5. § 2. τοῦ ἀρθρ. 6. § 2. τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλ.) 1838 νόμου, καταχωρισμένου εἰς τὸ 25 φύλλον τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν τὸ εἰς τὴν προσαρτωμένην παρούσαν ἐκθεσιν κατασχέσεως ἀναφερόμενον ἀκίνητον κτῆμα τοῦ εἰρημένου Ξάν. Μουντζουράκου, τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐξάπαξ γενομένην δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος, εἰς ἡμέραν κυριακὴν ἐπομένην, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ Σπάρτης Σταύρου Παρθε- νοπούλου, ἐμπροσθεν τοῦ κλητῆρος τοῦ Νικολάου Σπιθάκη.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφοράς προσδιορίζεται κατ' αἴτησιν τοῦ διοικητικοῦ ταμῖα Λακεδαιμόνος, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρ.) 1836 Υ. Β. διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸ 53 φύλλον τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνε εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα συμφώνως μετὰ τὸ ἀρθρ. 974 τῆς πολ. δικονομίας, διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος.

Ἡ πώλησις γίνεταί μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, μεταδιδόντος τοῦ κτήματος ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Εἰδοποιῶνται λοιπὸν ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀκινήτου κτήματος, νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν τοῦ πλειστηριαμοῦ νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἐν Μικρᾷ Καστανίᾳ, τὴν 21 Νοεμβρίου 1840.

Ὁ κλητὴρ Ἰω. Χ. Τζερτόπουλος.

Ἐπεταὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 77, 1487, ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1840. πράξεως τοῦ κυρίου προέδρου τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν, καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1347, ἀπὸ 5 Αὐγούστου ε. ε. παραγγελίας δοθείσης πρὸς ἐμὲ παρὰ τοῦ διοικητ. ταμῖα Λακεδαιμόνος παραγγέλλοντος τὸν ὑποφαινόμενον Ἰω. Χ. Τζερτόπουλον κλητῆρα παρὰ τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν νὰ ἐκτελέσῃ κατὰσχεσιν ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περι- ουσίας τοῦ Ξάνθου Μουντζουράκου κατοικοῦ εἰς Σελεγοῦδι τοῦ δήμου Μελιτίνης, ὀφειλέτου εἰς τὸ δημόσιον, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους του, ἐκ δραχ. ὀκτακοσίων εἰκοσι δύο καὶ λεπτ. τεσσαράκοντα τριῶν, ἀρ. 822, 43/00, προερχομένας ἀπὸ προσόδους τοῦ ἐτους 1831, καὶ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως μέχρι τῆς τελείας ἐξοφλήσεως.

Ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν, μετέδωκε εἰς χωρίον Μικρὴν Καστανίαν τοῦ δήμου Μελιτίνης, σήμερον τὴν 20 Νοεμβρ. ε. ε. ἡμέραν τετάρτην ὥραν 4. μ. μ. καὶ προσέλαβον τὸν εἰδικὸν πάρεδρον Κ. Ἠλίαν Ταβά- κην, καὶ δύο ἐνήλικας μάρτυρας τοὺς Κ. Κ. Ἀναγνώσ. Μενούτην καὶ Ἰωάννην Τζαγετάκον κατοίκους ἀμφοτέρους Μικρᾶς Καστανίας τοῦ δήμου Μελιτίνης, καὶ

ἀσχέτους συγγενεῖς μετὰ τῶν διαδίκων, παρόντος τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου Ξ. Μουντζουράκου καὶ δυνάμει τῶν ἀρθρ. 957 καὶ 958 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐπεχείρησα κατὰσχεσιν ὡς ἀκολούθως·

Μίαν οἰκίαν κειμένην εἰς Μικρὰν Καστανίαν τοῦ δήμου Μελιτίνης, σκεπασμένην μετὰ κεράμους, μετὰ θόλος, διηρημένη εἰς τρία δωμάτια, τὸ ἐν ταβαναμένον μετὰ ταβλάις, συνορειομένην κατ' ἀνατολὰς μετὰ οἰκίαν τοῦ Οἰκονόμου Φρονιμάκη κατὰ δυσμὰς μετὰ δημόσιον δρόμον, κατ' ἀρκτον μετὰ οἰκίαν τοῦ Κυριάκου Φρονιμάκη, καὶ κατὰ μεσημβρ. μετὰ οἰκίαν τοῦ Ἀναγνώσ. Μενούτη, ἐκτιμήθη δὲ παρὰ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου καὶ τῶν μαρτῶρων διὰ δραχ. ὀκτὼ χιλιάδας ἀριθ. 8000.

Ἡ δὲ πρώτη προσφορά προσδιορίζεται παρὰ τοῦ διοικ. ταμῖα Λακεδαιμόνος, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριαμοῦ.

Ὁς ἡμέρα δὲ τοῦ πλειστηριαμοῦ τῆς εἰρημένης οἰκίας προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθρου 5 § 2 καὶ 6 § 2, τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 νόμου, ἢ τριμνησθῆ μετὰ τὴν ἐξάπαξ γενομένην δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος, εἰς ἡμέραν κυριακὴν ἐπομένην μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ Σπάρτης Στ. Παρθενοπούλου, ἐμπροσθεν εἰς τὸ κληρονομιοῦ τοῦ Ν. Σπιθάκη.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης ἐκθέσεως κατασχέσεως νὰ κοινοποιηθῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 968 καὶ 969 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ παρούσα ἐκθεσις κατασχέσεως συνταχθεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς ἐνώπιον τῶν ἀναφερομένων ὑπογράφεται παρὰ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου, παρὰ τῶν μαρτῶρων, τοῦ ὀφειλέτου καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος.

Ἐν Μικρᾷ Καστανίᾳ, τὴν 20 Νοεμβρ. 1840.

Ὁ εἰδικὸς πάρεδρος Ἠλίας Ταβάκης,

Οἱ μάρτυρες Ἀναγ. Μενούτης, Ἰωάν. Τζαγετάκος.

Ὁ ὀφειλέτης Ξάνθης Μουντζουράκος.

Ὁ κλητὴρ Ἰω. Χ. Τζερτόπουλος.

(Ἐλ. 7 Δεκεμβρ.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 625.)

Ὁ κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Κάμπου δηλοποιεῖ, ὅτι

Σήμερον τὴν 6 Σεπτεμ. 1840, ἡμέραν παρασκευὴν, ὥραν 10 π. μ. ἐν Καρδαμύλι, ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῆς περιφέρειᾶς τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν, διατελῶν καὶ παρὰ τῶ εἰρηνοδικεῖο Κάμπου, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 43, 93, καὶ ἀπὸ 21 Μαρτίου 1840, ἐκτελεστέας ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικεῖου Κάμπου, καὶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ κυρίου Παναγιώτου Θ. Τρουπάκη, κατοικοῦ Καρδαμύλης, ἀφοῦ διετήρησα προηγουμένως τὰ ἀρθ. 862 καὶ 863 τῆς πολ. δικονομίας, παραλαβὸν τὸν δημαρχικ. πάρεδρον τοῦ δήμου Καρδαμύλης Κ. Θεοφωρον Κυτριναίην καὶ τοὺς δύο ἐνήλικας μάρτυρας Κ. Κ. Παναγιώτην Δ. Παναγιώτην κάτοικον Καρ- δαμύλης, καὶ Δημήτρ. Σαλταφῆρον κάτοικον εἰς Ξεχωρὶ τοῦ δήμου Καρδαμύλης καὶ ἀσχέτους συγγενεῖς μετ' ἀλλήλων καὶ μετ' ἐμοῦ, μετέδωκεν ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως Καρδαμύλης εἰς τὴν ἰδιόκτητον οἰκίαν τοῦ χρεώστου Ἰωάν. Κολοτούρη ἀνήκουσαν εἰς τὴν κυριότητά του, κατέσχον τὴν μικρὰν οἰκίαν μετὰ τὴν ἡμισίαν αὐλὴν, ἀκόμη ἕνα κτῆμα ὀνομαζόμενον, τοῦ ὀφειλέτου Ἰωάννου Κολοτούρη, Βότικα, κατὰ τὸ μέρος Χρυσόπου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ παρέδρου καὶ τῶν μαρτῶρων τοῦ δὲ ὀφειλέτου ἀπόντος, πρὸς πληρωμὴν διακοσίων δραχμῶν τοῦ δανειστοῦ Παναγιώτου Θ. Τρουπάκη, ἐμπεριεχόμενα εἰς αὐτὴν καὶ τὰ προκυφθησόμενα ἐξόδα μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ πλειστηριαμοῦ.

Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι μετὰ χῶμα καὶ μετὰ ὀλίγον πάτωμα, ἢ ὅποια λογίζεται φουρνόσπητον, μετὰ ἕνα φουρνον, τὸ μάρκος πήχεις ἐξ, φάρδος πήχεις τρεῖς καὶ ἡμισίαν μετὰ τὴν ἡμισίαν αὐλὴν, ἔχει καὶ μίαν πολλὰ μικρὰν λειμονιτζαν φυτάδην καὶ μίαν μαραιάν εἰς τὴν μεγάλην οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου, ἀπὸ κάτω εἰς τὴν αὐλὴν του, κατὰ τὸ βορεινὸν μέρος τοῦ φουρνόσπητιοῦ εἶναι τοῦ δανειστοῦ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος πύλη τοῦ ἰδιοῦ δανειστοῦ, κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος εἶναι ὁ ἴδιος ὀφειλέτης Ἰω. Κολοτούρης, τὸ κτῆμα τοῦ ὀφειλέτου ὀνομαζόμενον Βότικα μέρος Χρυσόπου συνορευόμενον ἀπ' ἀριστερὸν μέρος μετὰ μίαν λαχίδα τοῦ Μούρ- τζιου, καὶ ἀπὸ πᾶν ὄρον τῶν Μιχαλαίων μετὰ μίαν ελαιάν μέσα μετὰ τέσσαρα τοῦ Μούρτζιου καὶ μίαν μικρὰν γουθαρίσαν τοῦ ὀφειλέτου μέσα εἰς αὐτὸ, ἀκόμη ἀποπάνα ἄλλας τέσσαρας γροθάρας μετὰ τὸν τόπον τους συνορευόμενον καὶ αὐτὸ μετὰ τῶν Μιχαλαίων, καὶ ἐκτιμήθησαν παρὰ τοῦ δημαρχ. παρέδρου καὶ τῶν δύο μαρτῶρων κατὰ τὸ ἀρθρον 957 τῆς πολ. δικονομίας διὰ δραχ. διακοσίας.

Ὁ δὲ δανειστὴς Παναγιώτης Θ. Τρουπάκης προσθέτει δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοή- κοντα ἀριθ. 180, κατέσχον δὲ ὅλα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν παρούσαν.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἀνωτέρω κατασχεθέντων τοῦ φουρνόσπητιοῦ καὶ τοῦ κτήματος θέλει γίνε τὴν πρώτην κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν τεσσαρῶν ἑβδομαδ. ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιεῖται ἢ παρούσα διὰ τῆς ἐφημερ. ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος, εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδ. Κάμπου Κ. Δ. Μαρουδῆ, ἐμπροσθεν τοῦ καθολικοῦ τῆς Κοιμῆσεως Θεοτόκου, τὰ χρήματα ζητοῦνται ἐπὶ χεῖρας, ἵνα πληρωθῶσιν εἰς τὸν δανειστὴν Κ. Παν. Θ. Τρουπάκη.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης θέλουν τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Καρ- δαμύλης, εἰς τὸ καθολικὸν τῆς Κοιμῆσεως, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου Ἰωάν. Κολοτούρη, εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Κάμπου καὶ εἰς τὸ τῆς πρωτεύουσος ἐπαρχίας.

Εἰς ἐνδειξιν ὅθεν συντάχθη ἢ παρούσα ἐκθεσις ἦτις ἀνεγνώσθη, καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ δημαρχικ. παρέδρου καὶ τῶν μαρτῶρων καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συντάξαντος κλητῆρος.

Ὁ δημαρχ. πάρεδρος Θεόδωρ. Κυτριναίης.

Οἱ μάρτυρες Παναγιώλης Δ. Τρουπάκης, Δημήτρ. Σαλταφῆρος.

Ὁ κλητῆρ Ἰωάννης Τσουλόπουλος.

Ἀναφορά.

(Ἐλ. 18 Δεκεμβρ.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 642.)

Ἐφείκει τοῦ Ἐφῆρικοῦ Σχῆν, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, κατὰ Γερασίου, Μουσούρη κατοικοῦ Ἀθηνῶν, καὶ κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4342, ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν.

Ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν.

Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν δὲν ἐξετίμησεν ὀρθῶς τὴν ἐν- νοίαν τοῦ παρ' ἐμοῦ δοθέντος εἰς τὸν Γερασίου Μουσούρη ἐνδεικτικοῦ.

Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι ἐντολοδόχος τοῦ Κ. Μουσούρη ἐπὶ ἀποδόσει ἀμοιβῆς, ἀλλ' ἀπλῶς κατὰ χάριν καὶ κατὰ παράκλησιν του, ἐπομένως τὸ δικαστήριον κακῶς μετ' ἐκέρυξεν ὑπεύθυνον. Διὰ ταῦτα ἐξαιτούμαι.

1. Τὴν ἐφείκει τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως. 2. Τὴν καταδίκεν τοῦ ἀντιδίκου εἰς ὅλα τὰ ἐξόδα. Προσκαλεῖται νὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν εἰς τὴν νόμιμον προθεσίαν, καὶ παραγγέλλεται ὁ κλητῆρ Δ. Κοσμάδης τὴν ἐπίδοσιν. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρ. 1840. Ὁ διαδ. δικηγ. Α. ΡΑΜΦΟΣ.

